

კარს ზოგერთ ამაგს, რომლებიც ცხოველების ერთმანეთს დასიყვარულს, საოცრებას, მგობრისთვის თავის გამეტყვას გრძობენ, ბევრი ცხოველი ცხოვრობს გრძელად; ისინი თანასწორად ითვლებენ სასიცოცხლო სიწვერს, ღრმად და ღრმად. მართალია, ისინი გავრცელებულნი არიან; დაყრდნობამ და გამოკითხვამ დაარწმუნა, რომ ძალი ერთობაა, და კარგი იქნებოდა თავის სისარგებლობით. მაგრამ ნუთუ ჩვენ, ადამიანებო, რომლებსაც თავი ბუნების მფრთველნი ვართ, ვერ უნდა დავგრძობდეთ ამაში და ღრმად ვერ ავარჯიშოთ ჩვენი კეთილდღეობის ძირის გამოუმუხლელ ველურ ნიჭებს!

ბუნება და ბუნების კანონი ყველაფერს ერთობა და თუ ჩვენ ვერ ვიქცევით ბუნებრივად, სიანს დავშორებთ. ბუნების კანონებს და სპირიტოზიზმს, ეს ცხოველები გასაკვირ სიყვარულს იჩვენებენ თავისი შექმნისას და ხშირად სიყვარულსაც ვინებთან მათ, ჩვენს დედების აღზრდისას ძალიან ცოტა რამ დავიწყებთ...

ოჯახში შექმნილი ცუდი თუ კარგი ადგილია ბავშვს სამარების თან მიყვება. მტკიანი უნდა ვიცოდეთ, რომ ჩვენი ახალგაზრდა ვეფხე თვისებები ადვილდებოდა, მაგრამ როგორ მოვახერხებთ ის? (ქალი—სხვის ვერ მისცემ იმას, რაც უფრო ანა ვაჭებს, ამიტომ სპირიტოზიზმს აღმუშავებენ იქნენ ახლები. ოჯახური აღზრდის ნარმალოზური პრობლემა დაუნებია ადვილი საქმიანი არის ჩვენი შრომისთვის ვაითარების ისევე ჩვენი ხალხის აღზრდასა და ნაწილმა უნდა ვიზრდეთ. მაგრამ ვერ დაწინაურებულბუნა გულშემატკივართა რიცხვი მტკიან შირთვა. შრომული კითხვების გულშემატკივარი იტყვებენ თავს და იმ კაცს კი, რომელიც თვითონ ცხოვრებამ წამოაგვიყენა, დივირ ნაველს უკრავდებოდა ვეცქერო, თვალზევთ თითო ბილი ვადავითა შედგენილია შეგვესტყობა. ახლდს საკითხი მოაწოდებ. დროა ახლებს ვადავითა შედგენილია შეგვესტყობა. ახლდს საკითხი მოაწოდებ. დროა ახლებს ვადავითა შედგენილია შეგვესტყობა. ახლდს საკითხი მოაწოდებ. დროა ახლებს ვადავითა შედგენილია შეგვესტყობა.

ოპი ბელკანეთზე.

შეხვედრა ჩაბაღაში.
ნაზიმ-ფაშამ და ნარაღენგინამ სევოს პირადი მოლაპარაკება სთხოვეს და ამ მიზნისათვის ბახსკირთაში მივიდნენ. ის-მისთვის მინისტრებმა სთხოვეს საფოსტა, წინა მოგვეცა აღრიცხვითი სურათი შეიქმნათო, საფოსტა უნდასა ეს საკითხი სამშვიდობო ოქმით გადაწყვილო, შედეგს იმსახურებმა წამოაყენეს საკითხი აღრიცხვითი, მაგრამ საფოსტა ახალგაზრდა უფრო გავლენიანია, მისი ფარული ძალი უფრო კრძალით გავლენიანია და აღის უსიყვარული განცოცხ და ბრძოლა ბოლოში მიყვანა, იგი ამით ბევრს მოაგონებ; ამ შეხვედრით არის აღიარებული ცივილიზაციის, სარწმუნოების და მოვალეობის ძირი და სისხლის ძლიერება, ვნების თანა. სარწმუნოება, რომ კრძალით გავლენიანია-ს შერთვნი ნუნებში თითქმის იგივე სიუბტილ და ფაქტული იზღებოთ უფროაღიანს მოთხოვნაში. მამულეთი—მაგრამ ამ სურათით უფრო სიკეთელია და ტიპები უფრო დეტალურად ახსახურია, ხოლო მისი ადვილი ის, რაც ბან და მესხის „აღიკრძალვამ“ მხოლოდ ჩანახაზის ხასიათს ღებულობს და რასაც რომაინული ინტერესი ქნა.

ორადვი წინააღმდეგე ნათქვამი, რომ კრძალით სულს, მისი ინდივიდუალური ავტონომია ვერ შეგუდება ახალ, სოციალურად შექმნილ ურთიერთობას და პირობებს და იგი, აღრე თუ ვივან, ამბობენ თუ მთელის თავისი სიძლიერით... მამულეთი და დიდი დიდების შედეგ ხელახლა იბადებინა ქართული... ის, რაც პორტუგალიზაციის იყო, ახალი დაფიქრული, უბრალო შემოხვე...

გახოსავს, ერთხელ ერთ დიდ ბაღში ყველაზე უფროს ვარდს რომ ვერვლდით? და ერთმანეთს ტრიაობს ნუნა იმავე ვარდს რომ მკერდს ვანგველით? — მოხელ მართლმით წამოსხდარი თაფრისაგან სერს ვაფურცლებით და ოცნების შეუვარა მერხას მარადი ვერკოვლობს.

ჩვენი იყო ცა და მიწა, მიწაღა მშველითა, კილით-კილი! მიწაღა დავფრინეთ გვიის ქსელი, ავიხადეთ ჰუნუნის რიდე! შენ თვლი თვის გამოყარ, ათვი აღარ მომარბო— და შეე უყლი თვის ბროლის თვის შემოვარევი, ვადავიკლი..

გვიამორე — და ეს კოცნა მვის ნივთს ვიკოცნა, ხევის წყაროს მოარტყმეს მუტანა და ვაღასცა: წყარომ ცუტლმა ტრიაობის ხარკი, ეს პირველი ჩვენი კოცნა, სასოველი თვის ტალღებში ჩაიხუტა და... კოცნა..

კოცნის მთელი საიღუმლო, კოცნის კრძამი, კოცნის ცოცხა, კოცნის ღობე ემშველით და მაცოთრი მი მივა... იმავე ნივთს დაუბრუნა, იმავე ნივთს შეუბრუნებენ... და მეც მვისვე მიმაცოთრია ის პირველი შენი კოცნა..

ესწვეული იმ დღეს, ესწვეული იმ ბაღს, ესწვეული, გვისინს, თვის ამ ვარდსა, ესწვეული ძვენათ შენს გაჩნდს, ესწვეული ძვენათ შენს ნავარდს... შორს, შორს ჩემგან! არ წამოაღწე შენ უნაწკო ჩვენი სული, არ წამოაგვიტყვ, საზოგადო, კვლავ იმ სიტყვა „სიყვარული“!

ოსმალეთის ბრძავა.
როგორც ვიჭობენ ოსმალეთის წრეებში, სამშვიდობო მოლაპარაკება საბოლოო მალე შეუძლებია.

ავტორიტეტულ წრეებში ერთხმით გაიხიზნა, რომ უკვე იმდენი შვილები-ზე გავიარა ჩატალის ავირების გულისთვის ვამო, რომელიც წინააღმდეგე არიან ტერიტორიის დათმობის და გაი-ხიზნა—ან დადგინდნათ ყველა დაკარგული მიწები, ან და სულ დაკარგული ვერაბა და აზიშია გადავსახლებული.

მზა—ლდი სახელმწიფოები ოსმალეთის წინააღმდეგე ლიბერალური ვადავითა-ქრებნი, ყველა ლიბერალური ილ-ჩი პორტის მიღწენ და ნოტის ჩაბანე-ბენ, რომელიც მოყვანილი იქნება კონტრაქტული რიცვა—აღრიცხვითი მო-ცავითების დათმობის და დააქარას შვი-ლიბერალიზმის დამყარება მოკავშირეების მიერ წამოყენებული პირობების თანახმადა.

არავითარ სხვა მოთხოვნისა და დიდი სახელმწიფოები პორტის გერგერობითარ წაუტყენენ.

იმ დღეს, როცა დიდი სახელმწიფოების ვიწრო პორტის ვეგ გეგმებისა, დარდნების შესვალთან, ტენდონის მასლობლით, შეერთებენ ვეროპიელი სამხრული გვირგეწი. ამნარიან მეგობარულ რიცხვს თან მიყვება სახლეთა დემონსტრაცია.

დიდი სახელმწიფოები პორტის თავის კოლექტიურ ნოტებს პასუხს არ მოსთხოვენ, მაგრამ, როგორც დღეს ჩვენს რე-ტრენ, თუ პორტმა უყურადღებოთ დას-ტრავა ეს ნოტა, ამით ის მხოლოდ თავის მდგომარეობას გააცუტდეს.

ვით მელანდება და ერთ ძლიერ მო-ტრენში ირღვევა მთელი უნდაშენი ამ სულსა და მისი მტრებობა და თავი-სებურობა ვითარდება. ორადვი ამ ვან-ნახლებს ვერგებლი ნუნებში; მაგრამ მამულეთმა სერ გადიარა პორტის გა-ნახლებობა და ეს სულიერი კაცსტ-როცა სიკვდილით დამაჯრად... ის მო-მენტში შინაგან განცოთა უიარაღოს შეუდარებელი სიძლიერით ექიმ აწერი-ლი. ბან მესხის ალი იქ ამ უფრო მსჯელობს და ვით ბუნებრიობის სახეს კარგავს, მაგრამ, სამაგეროთ; და სო-ლიერი კატასტროფის შემდგომი აქტი-ვიზმის მტარებელი მოხლოდ ლია და ამა მამულეთი... ამიტომ ალი მამულეთის განვითარება, მისი ვაგებულება.

ახალი ავტორის (როცა იგი ვანდუ-ბა) ვლით ორადვი უნაწკო გავუწი-ოს, ორადვიან ამოიღოს სპირიტოზი-ზმი თვისი და მთლიანი რომან შვენისა და სპირიტუალის წარსულიდან; რომანი, რომელიც მამულეთის „სინტეტური სა-ხე იქნება... სამისით ორადვი ავტო-რიზმად მასალის იძლევა..

ბანი ნ. ლორთქიფანიძის ნაწერებიც ამ წლის განმავლობაში უკვლავ იქნება რიგში იმ ნიჭიერებთა უნაწკოებანი.

მო ანთებდა. ქობის ცალ მხარეს მიწო-ნილი იყო სოკავი ნივთები, ავჯე-ლომა, ჯამ-ქურქული, იქვე იდგა გვილი ვინორი სუფრა, პატარა სამფეხა სკამები, ხინჩა და პატარა ვანჯირა; შორე მხარეს ვედელ ტახტზე ედგა ქვეშევრდები, შე-წარ-ფერებული. იქვე ვინაშნ სანდრის პაწია და-მასა, თამარსა და შოლოკის, ვი-ნიან მშვიდი, წყნარი, ბავშვური ძილით და ვინ იცის, შესაძლებელია იბოლო, მათ სხვა-დასხვაგვარი „ბიკიკები“ ესაზღვრებათ, რადგანაც დაინტერესის ღედა დაბრდა მათ ამ საწერებს.

ვილსაგან დაამზადა „ორიბანი“ „თხე-ბი“ კაცი „მამულეთი“ „ქობინანი ვერი-ბი“, გამოქვეყნების პირით ცხელი ს-ცარი და ჩასვა შიგ გამოსცხობათ. სან-დრე ცოცხადგან ამაღლებდა დიდ ჯიხს, ღამის რეტი ზურგზე ვადავიკლი, თავი თამბაქოში ვიდალა აწეო, ვეცლი სწო-რი ფეხები იმგვართა ქინდა მომარჯვებუ-ლი, თითქმის ეს არის ვადატომას პი-რობისა. სანდრამ თავისი ხელოვნება ში-რამაზა და ცეცხლს დაუტყვა.

გარდად მონისა თვისი ხმა... გამო-რ... კვლავ დაიჭებ... ისრაელ შიხს. ისრაელენ ახლოსაც. იღვიბება სოფელი. ისტუმბებდენ ძველს მომღერავათ უპ-ტივებულთ—ვეტებოდენ ახლს ხალი-ლი, პატარისცხობი..

— შეუბიკინე, შვილო, ნუგუხას, შეუბიკინე!.. უბრაო სანდრის ღედამ, და შუახინანი ავუღლებული მამული მი-წადა.

სანდრესტებდ შეშხეული ჯიხრები ტიკინებდენ და ნაწერულს ისრა-ელენ.

სანდრო გამოართვა ვილსაგანდ შე-ფერი, ვამალეთი დაუწყო ნუნებულს-მუხანი, რომელიცაც ათასობით ნაწერ-ულსი სკევიდა, და თან სპირიტოზი-ზმი იღვიბება:

— ამდენი გოჭი, ამდენი ქათამი, ამ-დენი ბაჭი, ამდენი იბივი, ამდენი ინდუ-რი..

ათვის მზა თანდათან ვამორდა: მამ-ლებიც გამოებამურენ ერთმანეთს, ხაზი-რის თეთრ ღამეს სულ დაეცარა ვეტი, ვაფიოდრე ვაგირავდა.

— აწი აღვი, დედა გენაცვალა, — ტყბილით მიმართა ღედამ შვილს, ჩიკვი თფილად, წამო-ვლენ ჩაგს ხელი და ახა-ლი! წყალი ამოაკიკილ. საძირკვენი მარჯვენა ფეხი ვადავლიდა, შვილო და მთელი მოცოცხელო, მთელი მოცოცხელო და მთელი მოცოცხელო ღმერთი.

ღმერთმა მრავალი ახალწილნი ვაგე-თინოსი!.. — დააიგა დედა.

სანდრო ხალისით წამოვიდა. მიუხედავ, ამოვლენ წყალს, იხალწილნი სოლიან და ბილიან მარჯვენასაც ვაწერენ.

გარდა იმ მანერისა და ფორმის ორი-გინაობისა, რომელიც ვმინიშნავს. მას ახასია-თებს (შეუბნებელი ლტოლვა და სიყ-ვარული მთლიანობისაგან) იგი ინსტი-ტუთი მიიწვევს დასწრულბულ, გამოარკე-ული და არა დაქვემდებარებული ინდივიდუ-ალიზმისაგან. ასეთ სახელს იგი ვერ ხედავს თანამდროვე ვითარებაში, რომ-ლის ვერგებს პაწია კაცუნობა, სისუს-ტე, სიუბტილ და უნებობა ახასიათებ-და ამის გამო იგი ან ჩვენს წარსულ-კითხვებს ასეთ ამაყს და ძლიერ პირო-ბებში, ან თვითვე ქმნის ლეგენდებს, რომელიც ვიხრის შეუდარებლობის სიმა-ყის და მითითური სიძლიერის ქურქული-აინა.

მისი ილიადვი „ქობინი სული“, რომ-ელიც, ჩვენთან შედარებით, სრულ წი-ნადღებობას წარმოადგენს და დასრუ-ლებული ინდივიდუალბა არაა—მისი, ზღვის, ზეცის ან ძლიერი სტიქიონის შვილი.

ღიბს ამბობს ავტორი იყვემ ადამიანურ ძლიერი სულით, ამყინ, ქედ-მოხირონი, დაუდგომელი... სხლ-ლი და უყვარდათ ამა ვანობი—შე-ღი და სხეულით, ახალი, სხვა-სხვად, რ-ღილით და ტანებში ხანძარი.

იგი შექმნდა და ჩვენს ყოველ სულს, იგი ვამხსენებს და ვაგვიხსენებს ჩვენსა. (იხ. „ჩინსანე ბატონი“) მაგრამ დაწერილი-ბით მარტ შეხედ...

ავტო მამა.

(დასასრული წყალს).

ი. გოჯიელის შპ-ები

საგაჭრო სახლი

საქონლის

თბილისი აზიური უბედურების შემდეგ...
 თბილისი აზიური უბედურების შემდეგ...
 თბილისი აზიური უბედურების შემდეგ...

ქართული ქართული წიგნების...
 ქართული ქართული წიგნების...
 ქართული ქართული წიგნების...

ნის ყოფილი...
 ნის ყოფილი...
 ნის ყოფილი...

გვიან 23 დეკემბერს გამოვა ხალხთა...
 გვიან 23 დეკემბერს გამოვა ხალხთა...

„ჩვენი ღრუბვა“

ხელისშეწყობის პირობებში...
 ხელისშეწყობის პირობებში...
 ხელისშეწყობის პირობებში...

ალაბიკი

თავის საშობალოს მოწვევით...
 თავის საშობალოს მოწვევით...
 თავის საშობალოს მოწვევით...

ჩა საჭირთა—საფელში

ჩა საჭირთა—საფელში...
 ჩა საჭირთა—საფელში...
 ჩა საჭირთა—საფელში...

გ. გოჯიელის და ს. ვაჩაგაძის

გ. გოჯიელის და ს. ვაჩაგაძის...
 გ. გოჯიელის და ს. ვაჩაგაძის...
 გ. გოჯიელის და ს. ვაჩაგაძის...

ქართული ქართული წიგნების...
 ქართული ქართული წიგნების...
 ქართული ქართული წიგნების...

ალექსანდრე რ. თაბაგარის მალაზია

ალექსანდრე რ. თაბაგარის მალაზია...
 ალექსანდრე რ. თაბაგარის მალაზია...
 ალექსანდრე რ. თაბაგარის მალაზია...

ფილიპე ნ. ქელიძის

ფილიპე ნ. ქელიძის...
 ფილიპე ნ. ქელიძის...
 ფილიპე ნ. ქელიძის...

გიორგი გოჯიელის შპ-ები

გიორგი გოჯიელის შპ-ები...
 გიორგი გოჯიელის შპ-ები...
 გიორგი გოჯიელის შპ-ები...